

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 7

FCI:n numero: 98
Hyväksytty: FCI 29.11.2000
SKL-FKK 24.6.2003

KARKEAKARVAINEN SAKSANSEISOJA 1/4 (DEUTSCH DRAHTHAAR) Alkuperämaa: Saksa

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KARKEAKARVAINEN SAKSANSEISOJA 2/4

KÄYTTÖTARKOITUS: Monipuolinen metsästyskoira. Karkeakarvaisella saksanseisojalla tulee olla kaikki ne ominaisuudet, joita vaaditaan työskentelyyn niin aukeassa maastossa, metsässä kuin vedessäkin ennen ja jälkeen laukauksen.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Karkeakarvainen saksanseisoja kuuluu karkeakarvaisiin kanakoiiriin. Sen jalostus alkoi 1800-luvun lopulla korthalsingriffonista, ja jatkui vuosisadan vaihteesta eteenpäin ”Hegewaldin” (vapaaherra Sigismund von Zedlitz und Neukirch) ajatusten pohjalta. Ilmeisenä tavoitteena oli luoda varma-luonteinen ja tehokas karkeakarvainen saksalainen metsästyskoira. Vapaan, mutta johdonmukaisen jalostuksen periaatteena on ollut ”suorituksen kautta tyyppiin”. Karkeakarvaisten kanakoirien (villakoirapointteri, korthalsingriffoni ja Deutsch Stichelhaar) parhaista yksilöistä sekä lyhytkarvaisesta saksanseisojasta on syntynyt lyhyessä ajassa metsästyskoira, joka käytännöllisen ja vettähyllivän karvapeitteensä sekä monipuolisuutensa ansiosta soveltuu kaikenlaisiin metsästysolosuhteisiin. Näiden ominaisuuksiensa vuoksi karkeakarvaisesta saksanseisojasta on muutamassa vuosikymmenessä tullut Saksassa ja monissa muissakin maissa suosituin ja arvostetuin suurikokoinen metsästyskoira.

YLEISVAIKUTELMA: Jalo seisija, jolla on kova ja ihoa täydellisesti suojaava karvapeite. Ilme on tarkkaavainen ja tarmokas. Liikkeiden tulee olla voimakkaat, maatavoittavat, vaivattomat ja tasapainoiset.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituuden ja säkäkorkeuden tulee olla mahdollisimman lähellä toisiaan. Runko saa olla korkeintaan 3 cm säkäkorkeutta pitempi.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Vakaa, hillitty, tasapainoinen, riistaa ja laukausta pelkäämätön; ei arka eikä aggressiivinen.

PÄÄ: Pään koko on suhteessa koiran kokoon ja sukupuoleen. Pään linjat ovat hieman erisuuntaiset (kallo on hieman taaksepäin laskeva).

KALLO-OSA: Tasainen, vain sivuilta hieman pyristynyt, kohtuullisen leveä; kulmakaaret ovat selvästi erottuvat.

OTSAPENGER: Selvästi erottuva.

KIRSU: Karvanpeitteen värin mukaisesti voimakkaasti pigmentoitunut. Sieraimet ovat hyvin avoimet.

KUONO-OSA: Pitkä, leveä, voimakas ja syvä; kuononselkä on hieman kyömy.

HUULET: Paksut ja tiiviit, eivät riippuvat. Hyvä, karvanpeitteen värin mukainen pigmentti.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Hampaat ovat suuret ja leuat voimakkaat. Säännöllinen ja täysihampainen leikkaava purenta, ts. yläetuhampaat peittävät

tiivisti alaetuhampaat ja hampaat ovat leukoihin nähden kohtisuorassa. Hammaskaavion mukaisesti 42 hammasta.**SILMÄT:** Mahdollisimman tummat, eivät liian syvällä sijaitsevat eivätkä ulkonevat. Ilme on eloisa ja valpas. Silmäluomet ovat tiiviit ja hyvin pigmentoituneet.**KORVAT:** Riippuvat, keskikokoiset, ylös ja leveästi kiinnittyneet, eivät kiertyneet.

KAULA: Keskipitkä ja voimakaslihaksinen; niskalinja on hieman kaartuva, kaulalinja kuiva.

RUNKO

YLÄLINJA: Suora ja hieman laskeva.

SÄKÄ: Selvästi erottuva.

SELKÄ: Kiinteä ja lihaksikas.

LANNE: Lyhyt, leveä ja lihaksikas.

LANTIO: Pitkä, leveä, hieman laskeva ja lihaksikas.

RINTAKEHÄ: Leveä ja syvä, eturinta on hyvin kehittynyt. Rintalasta on mahdollisimman pitkälle taakse ulottuva, kylkiluut selvästi kaareutuneet.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on kuiva ja nousee kauniisti taaksepäin kaartuen loivasti.

HÄNTÄ: Selkälänjan jatkeena olevan hännän asento on mahdollisimman vaakasuora tai hieman yläviisto, ei pysty. Häntä ei ole liian paksu eikä liian ohut. Se on metsästyskäyttöön tarkoituksenmukaisesti työstetty. Maissa, joissa laki kieltää häntien työstämisen, häntä jätetään luonnollisen pituiseksi. Tällöin hännän tulisi ulottua kintereisiin ja sen tulisi olla asennoltaan suora tai hieman sapelimäinen. (Huom. Suomessa työstäminen on kielletty.)

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset, sivulta katsottuna selvästi rungon alla. Etäisyyden maasta kyynärpäähän tulisi olla suunnilleen sama kuin kyynärpästä säkään.

LAVAT: Lapaluut ovat selvästi viistot ja taakse sijoittuneet, vahvat lihakset. Lavan ja olkavarren välinen kulmaus on hyvä.

OLKAVARRET: Mahdollisimman pitkät, kuivat ja lihaksikkaat.

KYYNÄRPÄÄT: Rungonmyötäiset, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset. Olkavarren ja kyynärvarren välinen kulmaus on hyvä.

KYYNÄRVARRET: Kuivat, pystysuorat ja vankkaluiset.

RANTEET: Voimakkaat.

VÄLIKÄMMENET: Suoraan eteenpäin hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Soikeanpyöreät; varpaat ovat tiiviisti yhdessä; päkiät riittävän paksut, lujat, kestävät ja hyvin pigmentoituneet. Käpälät ovat yhdensuuntaiset, ne eivät ole seistessä eivätkä liikkeessä sisä- tai ulkokierteiset.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat vahvaluustoiset, takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Hyvä polvi- ja kinnerkulma.

REIDET: Pitkät, leveät ja lihaksikkaat, lonkan ja reiden välinen kulmaus on hyvä.

POLVET: Voimakkaat ja hyvin kulmautuneet.

SÄÄRET: Pitkät, lihaksikkaat ja jäntevät.

KINTEREET: Voimakkaat.

VÄLJALAT: Lyhyet ja pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Pitkälle ulottuvat. Hyvä etuaskel ja takaraajan työntö. Raajat liikkuvat suoraan ja yhdensuuntaisesti, joten liikunta on ryhdikästä.

NAHKA: Tiiviisti rungonmyötäinen ja poimuton.

KARVAPEITE

KARVA: Karkean kovaa, rungonmyötäistä ja tiheää. Peitinkarvojen pituus on noin 2 - 4 cm, aluskarva on tiheä ja vettähylyvä. Pisimmätkään karvat eivät saa peittää rungon ääri viivoja. Kovan ja tiheän karvapeitteen tulee suojata mahdollisimman hyvin sekä sään vaikutuksilta että vahingoittumisilta. Raajojen ja rinnan alaosassa sekä vatsassa karvan tulee olla lyhyempää, mutta kuitenkin tiheää. Päässä ja korvissa sen tulee olla lyhyempää ja vastaavasti tiheämpää, ei kuitenkaan pehmeämpää. Selvästi erottuvat kulmakarvat ja tiheä, ei liian pitkä, mahdollisimman karkeakarvainen parta korostavat tarmokasta ilmettä.

VÄRI: Ruskea tai musta päistärikkö, jossa voi olla läiskiä; yksivärinen ruskea, jossa voi olla valkoinen rintamerkki; vaalea päistärikkö. Muut värit eivät ole sallittuja.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 61 - 68 cm, nartut 57 - 64 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämaituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

VAKAVAT VIRHEET: Lyhyt, kapea tai suippo kuono; heikko purenta; hyvin löysät silmäluomet; notko- tai köyryselkä, voimakas takakorkeus; voimakkaasti sisä- tai ulkokierteiset kyynärpäät; länkisäärisyys, pihtikinttuisuus tai ahtaus niin seistessä kuin liikkeessäkin; jatkuva peitsaaminen sekä käynnissä että ravissa, jäykät tai sipsuttavat liikkeet; ohut karvapeite; aluskarvan puuttuminen.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Vihaisuus ja sairaalloiset piirteet; kaikki luonteen heikkoudet, erityisesti paukkuarkuus, riistan pelko, vihaisuus, hermostuneisuus ja pelkopureminen; ylä- ala- ja ristipurenta, hammaspuutokset lukuunottamatta P1-hampaita, ahdasasentoiset kulmahampaat; sisään- tai uloskiertyneet silmäluomet (entropium tai ektropium), keskenään eriväriset silmät; synnynnäinen koukku- tai töpöhäntä; pigmenttinvirheet.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.